

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utca végén a (Mária-fürdő) hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények címzendők.

ADARÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:
Egyre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.
Nyilatkozati cikkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Segítség az inségben.

Budapest, okt. 21.

(A. É.) A legutolsó évek sajnosan meggyengítették a magyar Kánaánt. Lehetett hinni s bizó meggyőződés-
hittük mi is, hogy ez a termékeny
este föld mást, mint jó hazafiakat
adni és fölnevelni nem is tud. A fej-
mények sötétén, söt véresen csáfolták
ezt a sokáig táplált nézetet.

Magában éppen az Alföldnek szí-
ven gyult ki az elkeseredés lángja
— joggal vagy jogtalanul, azt itt nem
latjuk — a főnálló jogi és társa-
almi rend ellen.

A mult nyár csekély termése új-
ragot nyújtott az elégtelenségnek
az elégtelenséget nem lohasztja
hogy a gazdát nem kevésbé sújt-
a sors csapása, mint azokat, a kik-
megelésee két kezük munkájától
eg.

Előre lehet látni, hogy az elkese-
lést a nélkülözések, az élelmi cik-
árának emelkedése csak fokozni
gát és ily módon tágulni fog az a
adéék, mely a gazdát és a munkást
ymástól már is elválasztja. Holott
ellenkező volna kívánatos, nem csu-
an az egyiknek, hanem a másiknak
dekében is.

Arad vármegye gazdasági egyesü-
gondolkozott azon módokról, a
helyekkel ezt az előrelátható, de saj-
os eredményt megelőzni lehetne.

A nép élelmezésének ügyét akarja
karolni és kiküszöbölni a gabona-
asorát, mely az Alföldnek éppen ezen
szemben szemtelenül dúl. Községi mag-
nak föllállításáról van szó és arról,
hogy a közvetítők hasznát, mely insé-
években még nagyobb, mint egyéb-
or, a lehetőségig redukálják.

Mennyiben fog ez sikerülni az
adármegegyi gazdasági egyesületnek,
valójában nem tudjuk. Annit azon-
an látunk, hogy a gazdasági helyzet
ezen a gazdagoknak hirdetett alföldi
armegyekben is átkozottul gyöngöe.

Ha volna félretett tőkéje, melyet
jó termésű évek fölölégéből takari-
ott meg, nem kellene a parasztnak az
asorás karjaiba vetni magát; nem
ellene exorbitáns kamatokat fizetnie
ért, hogy a jövő termésig úgy a hogy
megsebbe léte.

Ha bőségek éreiben gondoltunk volna
sorrány esztendőkre, könnyen kibir-
nak ezek nyomását. Ha szövetkeztünk

volna akkor, és összevetett vállal ála-
nánk szembe a csapásokkal, azok ne-
hezebben, vagy éppen nem vennének
erőt rajtunk. Nem perege oly sürűn
a dob, nem találna annyi munkát a
végrehajtó, kevesebb ember tagadná
mindazt, miért az elődök hajlandók
lettek volna fölázdozni mindent.

Ma ott állana a faluban a hitel-
szövetkezet, készen támogatni minden-
kit, a ki reá szorul; a fogyasztási szö-
vetkezet most is olcsón és a régi jó
minőségben szállítaná az árut, mintha
a mező kalászaí dus eredménnyel ju-
talmazták volna a gazda fáradságát.

Az eladásra szövetkezettek ügy-
vezetője nagyban, tehát drágábban tud-
ná értékesíteni, a mi a sovány termés
fölölégűl megmaradt. Így legalább
részben ki lennének köszörülve azok
a csorbák, behesegztve azok a sebek,
melyeket a rossz esztendő csapásai
tűtöttek. És a mi mindezeknél talán
még fontosabb a rombolásra irányuló
szociálizmussal szemben, gyakorlati
eredmények által bizonyítva, ott áll-
na mindenki szeme előtt a régi axi-
oma: Segíts magadon és Isten is meg-
segít.

Be lenne bizonyítva, hogy álla-
potunk csak akkor válik kétségbeej-
tővé, ha megszűntünk férfiak lenni
magunk, ha elvesztettük bizalmunkat
saját erőnkben.

Ne feledjük, hogy a szükség sok
bűnnek anyja, de egyszersmind rend-
szerint sok erénynek szülője is. A leg-
szebber erőfeszítések, a legnemesebb je-
lemek nem a bőség, nem a gazdaság
emlőin táplálkoztak. A lefolyó év ta-
nulságai új korszakot nyithatnak nemzetünk
erkölcsi és anyagi fejlődésében, ha a
társadalom felsőbb osztályában lesz
elég erő megérteni a kötelesség sza-
vát és ahhoz képest nem lankadó buz-
galommal munkál.

Ellenkező esetben a már most
sem derült kép, kétségkívül még in-
kább elborul.

Politikai hírek.

Uj államtitkár. Latkóczy Imre belügyi
államtitkár, mint halljuk, legközelebb ki-
vezik a közigazgatási bíróság alelnökévé. —
Utódjává a belügyi államtitkárságban Sá-
ndor János főispán, Tisza László veje van
kiszemelve.

A kiegyezési provizórium Ausztriában.
Mindinkább bizonyosabbá válik, hogy a rei-

chsrathban nem megy keresztül a kiegyezési
provizórium, ha csak Badeni, gróf nem mond
le. Még abban az esetben sincs rá kilátás,
hogy keresztül menjen, ha sikerülne is napi-
rendre kitűzni. Az ellenzék erre az eshető-
ségre nézve is megállapította már haditervét.
A provizórium tárgyalásánál 365 indítványt,
illetőleg módosítást fognak beadni, a mi leg-
alább is ugyanannyi névszerinti szavazást je-
lent. Az első módosítás lesz, hogy a kiegye-
zés hosszabbítását meg január 2-ikáig. Ha
ezt névszerinti szavazással elvetették, akkor
indítványozni fogják a meghosszabbítást ja-
nuár 3-ikáig és így tovább. Az év minden
egy napjára fog egy indítvány jutni. Ily
körülmények közt világos, hogy Ausztriában
semmiképp sem viszik parlamentáris uton
keresztül a kiegyezési provizóriumot. De még
ha valami csoda segítségével mégis keresz-
thívinnék a provizóriumot, Badeni állása
mégis tarthatatlan maradna, mert a végle-
ges kiegyezést semmi körülmények közt sem
tudná keresztülvinni. Kérdés tehát, hogy a
korona végre is nem inkább Badenit fogja-e
fölázdozni, mint a dualizmust veszélyeztetni.
Egy hivatalnokminiszterium — ez az általá-
nos nézet — minden nehézség nélkül csi-
nálná meg a kiegyezést.

A helyzet Ausztriában. Badeni gróf fel-
adta budapesti utazásának tervét, mert arról
érsült, hogy az uralkodó hamarabb fog
Bécsbe visszatérni, semmint tervbe vették. A
király ugyanis nem jövő kedden, hanem már
most szombatn utazik el Budapestről. A
mint a király Bécsbe érkezik, Badeni gróf
azonnal jelentést tesz neki a helyzetről.

Jól értesült forrás szerint a kormány
és a jobboldal tanácskozáskor folytat az
irást, hogy miként vessen gátat a dühöngő
obstrukciónak. Az eddigi megállapodások
alapján, minthogy más eszközök nem ke-
segetnek sikerrel, a permanens ülésekkel
akarnak kísérletet tenni. A képviselőházban
tehát ezennel éjjel-nappal fognak ülésezni,
addig, a míg az obstrukció ki nem merül.

A „Vaterland” írja, hogy Dipauli báró
állhatatosan küzd indítványának sikere érde-
kében. A mint hírlék, Dipauli indítványának
esélyei a pártok körében szaporodtak és így
valamiféle megoldást már a közel jövőtől
várják.

A képviselőház azon tagjai, a kik egy
párthoz sem tartoznak, új klubot alakítottak,
a mely magát Club der Wilden (a „vadak
klubja”) nevezi. Az új klubnak eddig tagja
van. Közöttük van Kronawetter dr. is.

A t. Ház.

Budapest okt. 21.

Magyarország csak az alkotmányos
Ausztriával köti meg a kiegyezést!

Ez az elv a képviselőház mai ülésén
teljes diadalt aratott. A megelőző hírlapi
polémia megtisztítólag hatott a közvéleményre
és elnémította azokat a diszsonans hangokat,
a melyek mindenáron való kiegyezés” mel-
lett itt-ott emelkedtek.

Messzi elveti lábait egyfelől ki egészen
a tengerig, másfelől a casertai mézhegyekig,
harmadik felől a nolai és castellamarei ormo-
kig: mintha csak jobban megakarna támasz-
kodni, hogy nagyobb erővel és biztosabb len-
düléssel tolhassa fejét a ragyogó légből és
mosolygó égből! Mégis hiában, külsőleg
hiában, törekvése megtörik: nem ér el je-
lentősebb magasságot! A négyezer lábát nem
haladja meg. Ott egyszerre megrogy, ferdén
lecsapzik: mintha félben maradt volna. Éjszaki
orma, a Somma, még csak betetőződik, de a
déli, a voltaképi Vezuv, nyílt torokkal táton.

A haragot, a dühöt, a gyűlöletet, a tüzet,
mely belsejében kavargó, forrong, bűnből és
tombol sikeretlensége és kielégítetlensége
miatt, meg-meggyújtja s időről-időre füstfelhő,
szikra-eső és láva-folyó keverékében kilöki
magából borzasztó diadalommal! Bosszu és
elégítél ez, mely rettenetesebb és rombolóbb,
veszesebb és végzetesebb, mint ezer ördög
rontó igézete.

Ha volna ördög, a mint az együgyű hit
beszéli s az egyszerű tanítás messli, csak-
ugyan nem választhatna magához illőbb utat,
mint — a tűzokádó hegyen keresztül!

Hiszen ez is, mint az, ront és megigéz.

A Vezuv most csöndes. Most pihen. Csak söté-
tétés éjjel látszik valami villogó oszlop. Nem is
oszlop, hanem fa. Szípkörkázó derékkal kékellő
sugárral felnyulik, mint valami magas jege-
nye-fenyő, majd ágasodik, lombosodik, mint
valami terebélyes tölgy. Aztán ellenben a
levegőben, vagy visszazökken tátongó mélyé-
be. Nappal alig kering orma fölött egy-egy

Ezen szempontból tekintve, fontos és
jelentőségteljes ülése volt a képviselőháznak.
A Ház külső képe ugyan nem tükrözte ezt
vissza; a félig sem telt padok, a csendes,
majdnem álmos hangulat, szóval semmi sem
mutatott arra, hogy itt döntő jelentőségű
dolgok történnek.

Pulszky Agost, a pénzügyi bizottság
előadója terjesztette elő a provizóriumról szóló,
két § ba összegyurt törvényjavaslatot. Ő is
sietett kiemelni, hogy a pénzügyi bizottság
véleménye szerint a provizórius megegyezés
csakis Ausztria parlamentjével jöhet létre. De
ezzel még éppen nem biztosította magának
és a javaslatnak a kedvező fogadtatást.

Kossuth Ferencz fejtegette ki azután a
függetlenségi párt álláspontját. Ránutatott
arra, hogy nálunk mindent praecedensnek
használnak fel és ezért szükséges a törvé-
nyek alkotásánál a legnagyobb óvatosság és
precizitás. A törvénybe világosan föl kell
venni, hogy csak Ausztria parlamentjével köt-
jük meg a kiegyezést. Élénk hatást keltett
Kossuthnak az a kijelentése, hogy a gond-
viselés most alkalmat nyújt függetlenségünk
teljes helyreállítására, s azért ezt erre, nem
pedig provizórium alkotására kell felhasz-
nálni.

Most a nemzeti párt vezére, Apponyi
Albert gróf emelkedett szólásra.

Beszéde két részből állott. Az elsőben
kifejtette, hogy ha a javaslat megszavazásá-
nál a politikai bizalom kérdése vezetne, nem
szavazná meg azt, mert a kormány arra épen
nem szolgált rá. És itt utalt a mulasztások-
nak és baklövéseknek arra a hosszú soroza-
tára, a mit a kormány ebben a kérdésben
elkövetett. Legfőbb bűnétől azt róta fel a kor-
mánynak, hogy engedte Ausztria jogtalan
kvóta-emelési törekvéseit nagyra nőni, a míg
ittthon minden mozgalmat a kvóta-emelés el-
len elnyomott.

Pedig minden perczen kvóta-emelés
a legégbekiáltóbb igazságtalanság és Magyar-
ország politikai kapitulációját jelenti! —
szólt emelt hangon a nemzeti párt ve-
zére.

Az egész baloldal élénk helyeslésbe tört
ki e szavakra.

Beszéde második részben azt okolta meg
Apponyi, hogy a javaslatot a kormány iránti
bizalmatlanság dacára is elfogadják, mert
addig, míg az osztrák viszonyok változása
csak mint eshetőség szerepel, a politikai ér-
dek és komolyság azt kívánja, hogy azt számba
ne vegyük. De ő is szükségesnek tartja, —
és ezzel igazat adott a függetlenségi párt
álláspontjának — hogy a javaslatnak teljes
közjogi korrektséggel kell binnia, mely ki-
zárja azt, hogy Ausztriában a hirdetett 14.
§-sal léptessék életbe a kiegyezést.

A beszédnek ezt a részét már nemcsak
a nemzeti, hanem a függetlenségi párt is
nagy tetszéssel fogadta.

Erre Bánffy Dezső báró, a miniszter-
elnök szólt föl, és sietett határozottan ki-
jelenteni, hogy a megegyezés csakis a két
ország parlamentje között jöhet létre, és
hogy ő kizártnak tartja azt, hogy a provi-
zórium a 14. § alkalmazásával lépjen életbe.

A következő szónok, Sima Ferencz azt
a nagyon helyes álláspontot foglalta el, hogy
ennek a kormánynak nem szavaz meg sem-
mit, mert annak nincs erkölcsi alapja. Bu-
záth Ferencz elfogadta ugyan a javaslatot,
de olyan értelmű határozati javaslatot nyuj-
tott be, hogy a Ház a kormány iránt nem
viseltetik bizalommal.

És ezután, általános meglepetésre, déli
12 órakor — az elnök a vitát berekesz-
tette.

A magyar parlament tehát másfél óra
alatt letárgyalta az egész provizóriumot, a
mitől hetekig tartó vitát várt mindenki!

Mindjárt melegeben részleteiben is le-
tárgyalták a javaslatot. Kossuth Ferencz mó-
dosítását, a mennyiben precizien ki akarta
fejezni azt, hogy a provizóriumot Ausztriá-
ban a birodalmi tanács alkossa meg, tul-
nyomó többséggel elvetették, mert a nemzeti-
és néppárt is a kormánypárttal szavazott.

Az ülés végén még Sima Ferencz inter-
pellált az inségek segélyezése tárgyában, a
mire Darányi miniszter azonnal válaszolt.
Sima a választ tudomásul vette.

Még egy pár szó az Ugron János ügyében.

Kolozsvár, okt. 22.

Az Ugron János ügyét annak idején
kellő kritikával és a belügyminiszter lbasá-
kodása felett való méltó megbotránkozással
tárgyalta a napi sajtó. Ugy látszik azonban,
hogy a nagy közönség egyik ága, — az in-
ség-kölcön felől nincsen kellőleg tájékozva;
e véleményemet megerősíti az „Ellenzék” okt.
21-iki számában megjelent vezércikk is, a
melynek írója — kit különben őszintén nagy-
rabecsülök, — nincsen ezzel tisztában.

Engedje meg igen tisztelt Szerk. ur,
hogy ez ügy felől az olvasó közönséget ne-
hány sorban felvilágosítsam, mintegy com-
mentárául Ugron János b. lapjában meg-
jelent „Nyilatkozat”-ának. Az 1889. évi jég-
verés után, — mely Székelyföld nagy részét
tönkre tette, — az állam vetőmagra kölcsönt
osztott ki, melyből Ugron, — mint bő-
gőzi földbirtokos, adójával arányban, — 800
frtot kapott. S az, hogy mint kiosztó bizott-
sági tag szerepelt, s így kölcsönhöz igényt
nem tarthatott, — szerintem — teljesen lé-
nyegtelen, hisz mint a község vagyoni viszo-
nyainak alapos ismerője, csak is hasznára lehe-
tett tanácsaival és felvilágosításaival a bi-

a merre csak derűs ege betakarja, — s vala-
mennyi nemzet a föld színén, termő mezőkön
és terméketlen sziklákon, ugyanazzal a nemes
érzéssel csüng a maga rögén, hogy el nem
cserélne magával az edennel!

Ime, itt a nápolyi öböl népe, a Vezuv
alján, századok és ezredek óta anyanyiszor
a pusztulás és halál ölében, honnan csak
gyors menekülés, vagy az sem menthette
meg, mulhatatlan melegséggel és hagyomá-
nyos hűséggel él, alkot, épít az ősi telken.
Sokszor megreng és ingva tánczol talpa alatt
a föld, víze hirtelen zavarodik és elapad,
égető láva süpri el évtizedes fáradozásainak
gyümölcseit, sokszor élet és halál között bo-
lyong, — de megmarad, megtér, ha a vesze-
delem elűzte is.

Mi köti úgy meg? Mi mtködik az em-
berben? Talán valami titkos sugallat, mely
bele oltja a kinyilatkoztatást, mint örök tu-
datot, hogy hasztalanul menne bárhová, min-
denütt csak a halál birodalma fogadná be;
mert az ő hatalma elől nem menekülhet el,
hiszen mind ahhoz járók vagyunk, — a mint
a legelső halotti beszéd hirdeti! Talán va-
lami titkos érzet, mely áthat testében min-
den részecset, hogy azzal a röggel törekszik
egyesülni, melyből fogant; mert földből va-
gyunk, földde leszünk, a mint az Irás tanít!
Talán valami magasabb rendelés, mely benne
és raja uralkodik, mint olthatatlan lelkesedés,
örök következetességgel a természet törvényei
szerint.

Sugallat, érzet, rendelés külön, —
együtt hazaszeretet, mely megbíról és

„ELLENZEK” TÁRCZÁJA.
1897. Október 22.

Világszép ut.)*

Még csak afféle buksi gyermek voltam,
hogy alig látszottam ki az iskola padjából:
de is meg akartam szegény, jámbor tanító-
mat szorítani.

A Bibliából, a ragyogó regék és ma-
gnes csodák, az örök kinyilatkoztatások és
magas bölcselkedések e megigéz és magható
szavakból beszélt. A könyv előttem hevert,
szólt és jegyes, de nekem édes és kedves,
mert sokszor elámultam különös szaván, bár
csak nem is sejtettem egész becsét. Mit
szóltam én, hogy mi minden az a Biblia!
Féltélő forrás az eltikkadónak, erősítő ele-
m az éhezőnek, vezető világosság a vaknak,
szavak az a süketnek, vidító vizgasz a két-
séges embernek, intő ítélet az elbizakodónak, re-
pő remény a csüggedezőnek, biztató béke
a háborodónak, nyájás nyugalom a fárado-
zóknak, andalító álom a virrasztónak, boldogító
szavak a féledezőnek, igaz istáp az inséges-
nek, iratos ir a betegnek, megtartó mankó
az elesőnek: — oh, fényes és fenséges epo-
péja az Istennek és embernek, a teremítő-
teljes teremtetésnek!

Éppen a teremtés titkáról szólt: az

*) Mutatványul az író „Benyomások
a Bibliából” című kötetéből, melyet köz-
színi ismeretnek fogunk.

zottságnak. De menjünk tovább! Mintegy másfél évvel ezelőtt Ugron hivatalba lép s most a Perczel önkénye onnan kizavarja.

Erre kerestek már előzetesen az adatokat s a „terhelő” körülményeket. A megye főispánja az inségközlésre vonatkozó iratokat hivatalosan bekérte s daczára a gondos átvizsgálásnak, sem a kiskiküllői fegyelmi választmánya ítéletében, sem — horrendum dictum! — a Perczel Dezső belügyminiszter ur ő nagyméltóságában e tétel nem szerepel. Már pedig igen tisztelt Szerk. ur — ha a legkisebb mulasztás vagy visszaélés merült volna fel, nem mellőzték volna az egész dolgot a nyír, hogy még csak meg sem említik, nem hallgattak volna el a belügyminiszter, a kinek amugy is szűkösen volt oka az ítéletre, sőt előtérbe tolt volna. Az egész dolgot Bányfi br. leibjournalja a „Magyar Ujság” hozta elő s tárgyalta nevelésügyi komolysággal akkor, mikor Ugronról nem kisebb ember, mint Bartha Miklós vezércikkhez, ebbe kapcsolódott bele a belügyminiszter is, a mikor Gullner interpellációjára válaszolt, s hogy azonnal megmondta az interpelláló erre nézve a nézetét: az már ismeretes az újság olvasó közönség előtt.

Ennyiben kívántam a kérdést ismertetni, hogy Ugron ez oldalról is tisztán álljon az „Ellenzék” olvasói előtt. Gy.

Vidék.

Abudbánya, 1897. okt. 20.

Ismervé az „Ellenzék”-nek az iskolák s az azokban működő tanítóság iránt mindenha tanúsított kiváló érdeklődését; ismervé a tanügyi fejlesztéshez célzó nemes intenczióját, fölbátorít arra, hogy annak hasábjain egy oly exponált helynek, minő városunk is, iskolájáról s ott működő tanítástól megmondhassuk, harmonikus testületi szellemről, e szerény sorokban megemlékezhessünk.

Ha visszagondolunk az oly nagy anyagi áldozatok árán létesült áll. népiszkolának alig négy éves múltjára, annak történetében — fájdalommal bír, — oly eseményeket találunk, melyek a megjavult helyzet fölötti örömteljes megelégedés mellett, koronként még fájó gondolatokra is alkalmat szolgáltatnak.

Állami népiszkolának a mily diszes és imponáló alakban állott a népevelésügyi szolgálatában, oly borus és zavaros volt életében az első három isk. esztendő.

Az iskola adminisztrációjában a kényuralmi rendszer és a feltétlen engedelmeskedés érvényesítését célzó, rosszhatású törekvések által csakhamar megbomlott a rend, a tanítótestületben beállott a fajtatársaság, az egymás iránti bizalmatlanság; s végül bekövetkezett az illőzetések korszaka.

E sajnálásra méltó, megromlott testületi szellem csakhamar magára vonta egy városunk közönségének valamint az egész vármegyének a figyelmét; s uóbb még országos hírre is kerekedett.

A tanítótestület jobb része e nyomasztott helyzet megszüntetését; az igazság és a valódi bünség kiderítését akarva, e bonyodalmas testületi életet üles tárgyává tette, melynek alapján az általános fegyelmi vizsgálatok kiterjesztésének kérését szorgalmazta. A fegyelmiek bekövetkeztek, s bár mely nyomokat hagytak magok után sokaknak lelkiületén, azoknak kiterjesztése még sem volt eredménytelen.

A tanítótestület ügyeinek önzetlen és igazságos megvizsgálása meghozta minden tanítónak, — valódi értéke szerint, — a maga igazát; s az ítéletek meghozatalával, elvette mindenik a maga büntetését. A fegyelmi vizsgálaton, akár csak egy tisztító gépen, ta-

nító testületünk átszűrődén, teljesen megtisztult; aláhullott minden, a mi abban selejtes vala s ezzel népiszkolánknál a három évi tragédiának vége szakadt.

Korántsem volt szándékomban a multat rossz érzést keltő emlékeit népiszkolánk borus életéből visszaidézni; a már behegedt sebet feleleveníteni, de ezeknek előrebocsátását mégis szükségesnek tartottam.

Most azonban örömmel jelezhetem, hogy az iskola igazgatásának megváltozásával s a tanítótestület némely tagjainak áthelyezésével, népiszkolánknál a viszonyok egészen megváltoztak. Az územszertleg folytatott, külső illetékelen beavatkozások teljesen megszűntek. A tanítótestületben elharapódzott fejtelenséget, bizalmatlanságot, a legszebb egyetértést, az egymás iránti bizalom és tisztelet váltotta fel.

Népiszkolánk, mely a multban anynyi torzalkodásnak volt színhelye, most már egy családi hajlékot képez, melynek lakói, mint testvérek, egymást mindenben meghallgatva, megértve és támogatva, példás békességben szolgálják elszigetelt városunk népevelés-ügyét.

Midőn népiszkolánk történetében e változást, mint örömdetes eredményt óhajtom figyelemre méltítani, helyénvalónak találom jelezni röviden azon körülményeket is, melyek a javulásra jelentékenyen befolytak; s e harmonikus helyzet megteremtésénél, mint legfőbb tényező szerepelnek.

Kinek csak alkalmá volt figyelemmel kísérni iskolahelyzetünket, könnyen rájöhét, hogy a javulást elsősorban is az iskola igazgatásának megváltoztatása eredményezte.

Ugyanis népiszkolánk igazgatásával az 1896—97-ik tanévét kezdődő évi egy éven bízott mzg, ki teendőinek tiszta tudatában van, ki az adminisztrációs ügyek gyors, pontos és teljes szakértelmével való elintézésén kívül, előékeny modorával, megnyerő föllépésével, nyíjas és barátságos viselkedésével nemesek kártsáinak s fölöttes hatóságainak nyerte meg teljes megelégedését, hanem városunk társadalmában is általános tiszteletet és becsületet vívott ki magának. Midőn iskolánknál az igazgató-tanítói állást elfoglalta, oda irányította minden igyekezetét, hogy megtalálja azon helyes közéletet, melyen haladva eljuthasson kártsáinak szeretetéhez, bizalmához. Hogy azon utat, melyen haladva a kívánt célra elérte, iskolánk igazgatójának megtalálása sikerült, mondanom sem kell, hogy Alsóféhé vármegye köztisztviselője — s szeretetben álló, érdemes tanfelügyelőjének, dr. Szabó Mihálynak köszönheti első sorban, ki, mint testében, lelkében, egész lényében valódi pedáns, szigorú igazságszeretettel, az iskolák s a tanítóságok jogos érdekeinek megvédelmézésére érzetétől vezérelve, ellátva jó tanácsaival, utasításaival, megadta neki azt az irányt, mely felé haladnia kell; elküldte benne — ugyszólván — az ő szellemét, megteremtési, népiszkolánk tanítótestületében a békés életet.

Állami népiszkolánk bármily egészen látszó alkotásaként szerepelt a nevelésügyi szolgálatában, még sem volt teljesen egész, míg szentélyében meghasonlás uralta a tanítótestületet. Egy oly elzárt, román lepte vidéknek, minő Abudbánya városa is, nem elég, hogy csak diszes kiállítás, impozáns iskolaépülete legyen; ezzel a nemzeti szellemben való nevelés magasabb elve még elérve nincsen. Az iskolának első sorban tekintélyre lévén szüksége, megromlott tekintélyt segíteni kellett, hogy meglehessen azt kedveltetni minél többekkel; s a mi föbb, hogy bizalmat keltsen maga iránt még az idegen ajkú polgártársainkban is.

E nemes célok elérése érdekében első sorban a néptanítónak kell munkálkodniok, tőlük követeli meg a népoktatásügyi törvény s várja el a művelt társadalom. Az iskolák eme nehéz és igen fontos feladatának meg-

oldását a tanítók csak a mindenben összehangzó, zavartalan munkásságuk által biztosíthatják, miert is feltétlenül szükséges hogy minden tanítótestületben az egymás iránti bizalom, tisztelet és egyetértés, szóval az egyöntetű harmonia legyen oly erős és mélyen beágyazó gyökert, amit semminemű orvászár, vihar vagy rosszakarat onnan kitépni képes ne legyen soha.

Örömmel és nyugodt lelkiismerettel jelezhetem, hogy városunk iskolaépülete most, már nemcsak a népiszkolánk remeke, hanem annak tanítótestületében is a leppeldásabb rend, egyetértés és egymás iránti bizalom lakozik.

A mely tanítótestületben ily szellem van meghonosulva, az bátran tekinthet a jövőbe, az biztos haladhat kitűzött célja felé. Áldom a jó Istenemet, hogy népiszkolánk valahára már ilyenre lehetett.

Egy figyelő.

Nyilatkozat.

Becses lapjának 237 és 238 számaiban a folyó hó 17-én Alsó-Zsukon tartott lövészen alkalmából Kolozsvárról Alsó-Zsukra indított külön személyvonat tulszofalása tárgyában foglalt kértrendbeli közleményre van szerencsénk a tényállást következőkben ismertetni.

Mi a 3 versenynap mindegyikén egy-egy külön vonatot indított a központi szállító hivatal számájára akként, hogy az utazó közönségnek 50%-os menetdíj kedvezményt engedélyezünk.

Kitesz tehát egy menet-térít jegy ára Kolozsvár és Alsó-Zsuk között az I. osztályban 60 krt, a II-ik osztályban 40 krt, és a III-ik osztályban 25 krt.

Minimális illeték gyanánt fizet nekünk vállalkozó mindhárom különvonatért összesen 500 frtot, tekintet nélkül a külön vonathoz adandó kocsi mennyiségére.

Hogy a menet jegyek árát az Alsó-Zsuki belépti jegyekkel együtt kombinálva mily alapon állapítja meg vállalkozó és mily jutalékban részesül, arról nincs tudomásom, de nem is tartozhatik hozzánk és e helyt csupán azért említjük fel a közönség és vállalkozó között fennálló viszonyt, hogy megcáfoljuk a magas viteldijak szedésére vonatkozó vádat.

Áttérve ezek után a dolog lényegére, első sorban is hangsúlyoznom kell, hogy 1892 év óta ezen külön vonatokhoz mindig sokkal több ülőhelylyel bíró kocsik állítottunk ki, mint a hány utas azokat tényleg használta, a miből elég kétségtelenül kitűnik, hogy ezen vonatok indítása körül épenséggel nem vezérelt bennünket nyereszkedési vágy.

Volt pedig:

1892-ben 190 utas 280 ülőhely

1893-ban 553 utas 760 ülőhely

1894-ben 753 utas 820 ülőhely

1895-ben 559 utas 948 ülőhely

1896-ban 812 utas 948 ülőhely

A folyó évi külön vonatokhoz szintén vonatként 316 ülőhelylyel bíró kocsik voltak rendelkezésre bocsátva, daczára annak, hogy a 10-iki vonatot csupán 140 utas használta.

Mivel pedig a saját személykocsijainak közül tizenkettőt a zsuki külön vonatok céljaira nem vonhattunk ki a forgalomból és Kolozsvár állomás szintén nem rendelkezik ekkora tartálékkal, úgy a magy. kir. államvasutak kolozsvári üzevezetősége volt szives más állomásokról 12 kocsit részünkre hozatni, illetve megfelelő haszonbér fizetése ellenében nekünk kölcsönképpen átengedni.

Ezen 316 ülőhelylyel bíró kocsik az

előző évek forgalmának lebonyolításához kivétel nélkül elégségesek lévén, részünkről nem forgott fenn ok arra nézve, hogy különösen a folyó hó 10-iki tapasztalat után már eleve szaporítsuk külön személykocsijaink számát, a mit bizonyára kétséggel megtettünk volna, ha a központi szállító hivatal a várandó forgalom iránt bennünket tájékoztott volna.

Igy azonban nevezett hivatal tulajdonosa nemcsak, hogy nem tájékoztott bennünket, hanem a folyó hó 17-iki külön vonat-hoz kirendelve volt hivatalnokunktól kocsit egyáltalában nem kért, daczára annak, hogy a kiadott jegyek számára tájékoztató csak 6 volt és a vonat elindulásig mindig a jegy-kiadó pénztárból tartózkodott.

Mind ezek daczára kirendelt hivatalnokunk látván azt, hogy a vonat rendes időben történt elindulása után két ízben is feltartóztatott azért, mert a közönség folyton özönlött, ezen a rendes indulási idő után jóval később érkezett utasok kényelmes elhelyezése érdekében kilitásba vette a személykocsik szaporítását.

Miután azonban a tartalék kocsik az állomás Magyar-Nádas felőli oldalán voltak elhelyezve, úgy a szükséges tolatás oly nagy időt vett volna igénybe, mely az amugy is már elkészt vonathoz még további tetemes késést okozott volna.

Hogy egy ilyen nagymérvű késés, arra való tekintettel, hogy visszautazásnak Alsó-Zsukról már délután 4 óra 53 perczkor kellett megtörténni — az egész kirándulást nem e tette volna problematikus, azt szintén vállalkozó volt hivatva elbírálni, de miután, mint már említettük a közönség beszállása alkalmával még csak nem is mutatkozott a pályaudvaron, úgy kirendelt hivatalnokunk észszerűbbnek tartotta az indulási idő lejárta után érkezett mintegy 70 (mert csak ennyinek nem jutott ülőhely) utassal szemben a már kellő időben elhelyezkedett többi 316 utast az elkésés, illetve a verseny befejezése előtt való távozás kényszerűségének kellemetlenségeitől megóvni.

Mind ezeknél fogva tehát első sorban is a közönség egy része hibás, mert utolsó perczben, sőt a vonat indulási ideje után érkezett csak az állomásra, és hibás a központi szállító hivatal is, mert elmulasztotta magát előzőleg tájékoztatni és így mindketten hozzájárultak ahhoz, hogy további kocsik felvételét lehetetlenné tegyék.

A midőn még megjegyezni bátorodunk, hogy soha sem kíméltünk áldozatokat, a mikor arról volt szó, hogy a közönség kényelmét előmozdítsuk és jogos igényeit kielégítsük, legyen szabad még itt fölemlítenünk, hogy daczára ezen külön vonatknál felmerülő jelentékeny kárunknak, mégis intézkedtünk, hogy a folyó hó 24-iki külön vonat-hoz az eddigi 12 koci helyett, 20 koci adassék.

Deés, 1897. október hó 21-én.

Az Igazgatóság.

Színházunk és a „Kolozsvár.”

Kolozsvár, okt. 22.

A tulbuzgóság mindig megárt. Megárt még egy kormányparti lapnak is; de megárt különösen akkor, ha ezt a lapot „Kolozsvár”-nak hívják.

Hogy miért árt meg épen lapjársunknak ez a tulbuzgóság, azt könnyű kitalálni, mert hiszen a kolozsvári színház államosításáról van szó.

Egy százéves mult kulturintézet, melyet eddig is Nemzeti Színháznak neveztek, nagyobb segélyben fog résztlni, hogy kultu-

ralis hivatasának még jobban megfeleljen. Ezt elnevezték államosításnak. Ez az igazság: sem több, sem kevesebb.

Hosszas ígérgetés után, végre tizennégyezer forinttal nagyobb lesz a szubvenció. Ez örvendezés dolog. S ha lapjársunk örövendezik, nem csoda: végre kulturális célra is kapunk valamit. Igaz, hogy kortesszélökre többet költenek Kolozsvárt; no de most arról hallgatunk.

Am a „Kolozsvár” megfedekezik magáról abban a két vezércikkben, melyet a színház államosításáról írt. A kormány kis áldozata a kulturális cél érdekében elkészítette. A vérmes remények, melyet az intézkedéstől vár, eltoppították memoriáját. A jövő fényes ábrándja elvakította szemét.

Es ez az elvakultság tette tulbuzgóvá; ez a tulbuzgóság neveltségessé. Mert vajon nem neveltség-e, mikor egy lap a kolozsvári Nemzeti Színházhoz, fennállásának 100 és egynehányadik évében kinevezett inténdást a lapvető működésben akarja támogatni?

Neveltségnek deklaráltuk ezt a cikket, de egyszersmint szégyenkezünk is kell.

Mert a „Kolozsvár” megtagadta az intézet múltját. S hogy minél nagyobb frázisokban ömlengessen a jövő felett, úgy tünteti fel, mintha a kolozsvári színház sohasem szolgált volna semmiféle művészeti célt; s a színművészet csak vendég lett volna ebben az ősi házban. A kolozsvári színház művészei, nem is voltak sohasem ezen színház tagjai; közönséges vándortruppok voltak, akiket az intézet hagyományai, jelen vagy jövő vendő reputációja, hírneve, teljesen nem érdekelt. A kolozsvári színészekre nézve csak szállás volt az itteni színház, melyhez semmi művészeti, vagy egyéni érdek nem fűződhetett. Szóval: a kolozsvári színház most alapítják; eddig semmi jelentősége nem volt; nem volt kulturintézet sem; művészei sem voltak; egy nívón állott az árkoszallási színházzal, mely, a mint a neve mutatja, szintén szállást adott bizonyos időre a vándorló színész truppoknak.

Eunél szebb bizonyítványt még soha senki sem állított ki a kolozsvári színházról!

Arról a színházról, mely százéves múltját csak nemrég fényesen ünnepelte meg. Arról a színházról, mely bár csak segélyben részesült az állam részéről, azért mindig hívebben szolgált a kulturális és művészeti célokat, mint azok az intézetek, melyek százévesekbe kerülnek. Arról az intézetről, mely bőséjő és iskolája volt minden nagy művészeknek. Arról az intézetről, a melyet mindennél egy emlegettek, mint az ország második műintézetét.

Es azt a bizonyítványt egyik kolozsvári lap állította ki. Moltán szégyenkezünk kell érte.

Ime, hová vezet a tulbuzgóság!

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, október 22.

— Bérnálás. Majláth Gusztáv gróf ércl. róm. kath. püspök újból értesítette, Bíró Béla apátplébánost, hogy November 14-én

— Szeretem-e? Igen, mint azt az egydéli lényt e világban a ki az én szerelmem és mindenem?

Oh Gáspár, én soha sem fogom téled hallani azt, hogy szeretsz, de azért nem akadályozhatom meg, hogy egész lelkemmel és szívemmel ne szeresselek!

X.

— St. Claire kisasszony, szeretnék magának György testvéréről beszélni.

A fák ágai összebontultak a Sir Ffrénch és társai feje felett, a mint egy berek árnyékos útján végig lovagoltak.

Kellemes nap volt, és miután az Agáta magára hagyása felett való lelkifurdalását Agáta minden kigondolható fortélylyal igyekezett eloszlatni, és miután Sir Gáspár nem mondta, hogy a testvére néhány óráig nem lesz. Amit az előbb mondott, az igaz; neki nincs szüksége gardémára a lezkei alatt, és gyakran vette azokat egyedül.

— Bár kedde akarná azt halasztani! — mormogta Pearl. Meg vagyok róla győződve, hogy Lady Tfrének a jelenlétemet szükségesnek tartja; ő mindig azt mondta nekem.

— Ed-s gyermekem, ilyen csekélység felett ne törődjél! Elvégre is maga jelenléte csak formálhat; Roy István éppen anyai szorgalommal fogja Agátát tanítani, mintha maga ott volna — sőt talán többel. Holnap nekem lesz szükségem magára.

A Sir Gáspár hangja félig nevető, félig szemrehányó volt, de Pearl nem nézett rá. Azon trükk alatt, hogy az Agáta véleményét akarja hallani, elfordult és bement.

Azon este, midőn fejt a vánkósára hajította, könnyek voltak a szemeiben — vegyesen öröm és bánat könnyei — miközben azt sugta magának

(Folytatása következik.)

Az atya büne.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

IX.

(Folytatás.)

(30.)

Ez a leány Leydon udvarnak eszményi urnője tudna leni.

— Arról meg vagyok győződve, válaszolá az öreg lady; Gáspár nem tudna másforma lenni, még ha próbálna sem. Ő egy kedves jó fia; én nagyon szeretem őt! A testvérét Györgyöt is szeretem.

Hallott már róla? — Ez egy nagyon szomorú történet, az ő kora halála olyan bánatot okozott Gáspárnak, hogy szinte megszakadt a szíve.

— Valóban! Soha sem hallottam arról a testvéréről, válaszolá Pearl meglepetéssel.

— Oh, igen! Ők ikrek voltak és elváhatatlanok, és annyira szerették egymást, hogy a hol az egyik volt, biztosra lehetett venni, hogy a másik nemsz messze tőle. Midőn a testvérek husz évesek voltak, az atyjuk nevelt fogadott melléjük, és ők külföldre mentek. Midőn Monte-Karlóban voltak, történt, hogy György valami könnyelmű ifjakkal elegyedett össze — a kik — csitt — már jönnek! El ne árulja előttük, hogy Ffrénch Györgyről beszéltem magának; lehet, hogy Gáspár nem szeretné. Amott azon a kis polozon van a György fotográfiája; nézze meg, ha tetszik.

— És aztán, a mint az ajtó megnyit és Agáta a testvére kíséretében belépett, Edge kisasszony valami közönséges megjegyzést tett és a következő pillanatban jóízűen nevetett Sir Gáspárnak a leírásán, azon lelkesült fogadtatás felett, melyben a cselédek szobájában résztstltek.

Mielőtt elmentek, Pearl alkalmat vett

magának a Sir Gáspár ikerestvérének az arczképét megnézni. Daguerreotyp volt, és az ifjú német deák öltözetben adta vissza. A szemek és szája a Sir Gáspárhoz hasonlítottak és az arcz, gondolta Pearl, a legszebb volt a mit valaha látott.

Vajjon miképpen halt meg, tűnődött magában, és a testvér, ki annyira szerette őt, miert nem említette a nevét soha? Ennek az ifjunak a kora halála volt-e az az átok, mely az ő életét elkeserítette? Nem, bizonyynyal nem!

Pearl érezte, hogy az arcz elhalványult és a szemek könnyekkel teltek meg; de mielőtt ideje lett volna e tárgy felett gondolkodni, Sir Gáspár tudtára adta, hogy a haza menetel ideje elérkezett; tehát elbucsztak a kedves háziasszonyuktól, azzal az ígérettel, hogy a legelső alkalommal ismét meg fogják látogatni, és aztán a kellemes hívós nyári estén haza felé mentek, míg a körülük levő fák és bokrokra a madarak énekeltek, és a völgyből a templom harangjának az esteli imára hívó hangja szált feléjük.

Oly ünnepélyes volt az este, hogy a közönséges csavargó helytelennek látszott, és a trio hallgatag volt, főleg Pearl, mert ő az Edge kisasszony közlésére gondolt.

Egyszer Sir Gáspár azt kérdezte tőle, ha vajjon fáradt e; de az a vidám mosoly, mely a Pearl tagadó válaszát kísérette, tudatta vele, hogy komolyságának és elfoglaltságának nem a fáradtság volt az oka, és Sir Gáspár csudálkozni kezdett, ha vajjon a Holyvaleba tett látogatás, és az Edge kisasszonnyal való négy szem közti beszélgetésnek volt e valami köze azzal.

— Ha holnap reggel szép idő lesz, lovagolni fogunk, — mondá, amint egy pillanatra megállt, hogy a távoli dombok mögött lemenő napnak az aranyos szelét nézék. St. Claire kisasszony jön velem? Nekem alkalmasabb a holnap napot felhasználni, mint

HIRDETÉSEK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy az **Óvárban levő**

mészáros üzletemet

ismét sajátkezűleg vezetem a főfőrekrésem a nagyérdemű közönség bizalmát megnyerni.

Friss marha, borju és sertéshussal szolgálok!

Marha husnak kilója

40 krajczár.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását mint eddig, úgy ezutánra is kérve

BURGYA TIVADAR
mészáros.

856. 1-3.

Asztalos- és kárpitos bu-or nagy raktár: Kolozsavart, Belmonostor-utca 8-10 szám.

A helybeli és vidéki n. é. bútorvásárló közönségnek s. i. ves. megtekintés végett kiárolásgosan saját műhelyeinkben készült, dus választékú

butorraktárunkat

van szerencsénk igen becses figyelmébe ajánlani. Állandóan raktárt tartunk minden stílusban, n. m. barok, angol, renezan, teljes eb. dí. és hálós. ba berendezésekkel, szalon garnitúrákat a legelegánsabban kiállítva, mindenféle bu-or darabokat, egyszerű és finomabb kivi. elben, továbbá elvállalunk minden szakmánkba vágó munkát, rajz szerinti elkészítését egészen bármily javításokat, vagy átalakításokat a legolcsóbb árakban.

B. trak vagyunk megjegyezni, hogy tőlünk vásárolt butorokért a teljes jóállást elvállaljuk, mivel minden egyes asztalos és kárpitos bu-or darab saját felügyeletünk alatt jó és csak legjobb erővel előállított, a kor minden kívánalmának megfelelő saját készítményű munkákkal szolgálunk.

A n. é. közönség igen b. es. pártfogását kérjük

kiváló tisztelettel

Gaál és Molnár.

746. 12-40.

Raktár: Belmonostor-utca 8-10. szám. — Műhely: Kis-Kandia-utca 2. szám.

Zab- és burgonya

több waggon

készpénzért vagy utánvétel mellett eladó.

Hová az ajánlat levelet címezni, megmondja azt a kiadó-hivatal, ajánlatában határozottan kikötendő a határidő a vételre.

858. 1-3.

HASZONBÉR.

Szombatfalván,

a székelv-udvarhelyi vasúti állomás mellett, a várostól csak a vámsorompó által választva el, egy jóerőben álló

tagosított birtok haszonbérbe kiadó.

A gazdaság áll, az udvarbelken kívül, körülbelül 140 hold szántóból és 40 hold kaszálóból. — Ide tartozik egy fedéleserép gyár, mely évenként 450,000 fűdóloserepet és 75,000 téglát ad el. Továbbá albérlébe adható korsma-házak, szellér-telkek és téglavető helyek. Értekezni lehet **Szent-Királyi Árpáddal, Szombatfalván u. p. Székely-Udvarhely.**

784. 19-20.

Csucsai jó minőségű

hasáb búkkfa,

nem usztatott

Egy vagon 100 méterháza Kolozsavart házhoz szállítva 62 frt, Csucsán helyt 40 frt vagonba rakva.

Megrendelhető Csucsán, akár Kolozsavart:

a kolozsavári Hitelbank s társai csucsai fiúzetének utódánál:

GÁL SIMON („Korona“-vendéglő.)
(Csucsáról rendelve 10 forint előleg kifizendő.)

771. (14-x.)

HASZONBÉR.
GEREND-KERESZTURON
Aranyos-Torda megyében,
a gyéresi vasúti állomástól körülbelül 12-14 km. távol,
jó ut közelében fekvő,
körülbelül 600 kath. hold egy tagban,
tanyával ellátott birtok
hosszabb időre is kiadó.

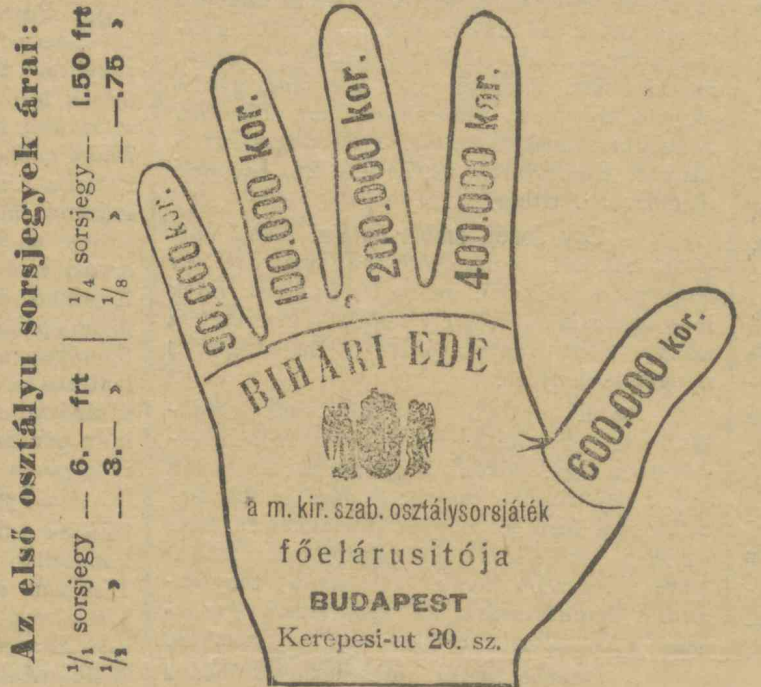
A birtok kiválólag szarvasmarha, lótenyésztésre és tejgazdaságra alkalmas. A haszonbér 1898. mártius elsején esetleg már 1897 év végén megkezdhető.

A birtokon 200 szekér kitűnő széna is eladó. Értekezhetni lehet **Tiboldy Dénes** gazdatiszt ural Gerend-Kereszturon, posta Maros-Ludas. 828. 8-15. **Báró Kemény Béla.**

Első m. kir. szabad. osztálysorsjáték.

Legnagyobb nyeremény
szerencsés esetben

EGY MILLIÓ KORONA

A megrendeléseket postai utánvétellel eszközölöm, de az összeg postautalvánnyal vagy ajánlott levélben is beküldhető. A hivatalos tervet minden megrendeléshez ingyen csatolom és a sorsolási jegyzéket a húzás után rögtön, minden felszólítás nélkül b. címére küldöm. Szíveskedjék megrendeléseit minél előbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz küldeni.

BIHARI EDE, Budapest, Kerepesi-ut 20.

855. 1-4.

Üzlet eladás!

Egy kitűnő forgalmu

divatáru vegyes üzlet

concurrencia nélkül,

jó vidéki városban,

hirtelen beállott családi körülmények miatt

előnyös feltételek mellett eladó.

Czím a kiadó-hivatalban. 857. 1-3.

A brassói portland cement-gyár

ajánlja az általánosan kitűnőnek elismert

Portland Cementet

felelősség mellett

folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasúti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kolozsavart kapható:

Klemm Pál fakeskedő urnál (Telefon 79.), **Tessitori és Gurisatti** beton-vállalati cégnél és **Segesváry és Társai** kereskedő urnaknál. 99. (85-x)

IN BALNEIS SALUS!

Az egészen újonnan épített s a modern igényeknek teljesen megfelelő gőzfürdő, a minden kényelemmel berendezett intézet a sétater elején fekszik s a város minden részéről könnyen elérhető.

A jó hatású gőzfürdő,

mely nemcsak mint legjobb bőrtisztító és felhígító, de számtalan bántalmakban, mint kitűnő gyógyfürdő, kiválólag köszvény és minden szervezeti csuz, ugyisintén farzsába (Ischias), izommerevedettség, idegfájdalom, egyszerű nátha stb. ellen a legjobb sikerrel használtatik a különféle meleg és hideg zuhanyokkal és légfürdővel, mely összes helyiségek gőzfűtéssel vannak ellátva.

A gőzfürdő urak részére minden hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton, vasárnap és ünnep-napokon reggeli 6 órától 1 óráig vehető igénybe.

Gőzfürdő nők részére szerdán és pénteken reggeli 8 órától 1 óráig, hasonlólag szerdán délután 2 órától 5 óráig leszálítva.

A diána-fürdő intézetben minden időtájban igénybe vehető a legkényelmesebben ellátott porcellán- és rézkádás melegfürdők, az utóbbiak nagyobb kényelem végett, főképpen gyengélkedőknek és betegeknek azonnal házhöz vitetnek. Ugy a gőz-, mint a kádfürdők naponta a legillendőbb árban élvezhetők. Továbbá a testi tisztaságot mindenkifelelt előmozdító meleg tükörfürdőkben alkalom nyújtatik naponta délután 2-5 óráig (kivéve szerdát, mely a női gőzfürdőnek van kitűzve), nemcsak a költséget kímélő közönségnek, de főképpen tanuló ifjúságnak 30 krért résztvehetni.

Amit is ezennel a t. közönségnek tudomására juttatva, tekintetbe véve a tetemes kiállítási költségeket, egyszersmind számos részvételre felkéri.

848. 3-5.

Kolozsavart, 1897.

A Diána-fürdő igazgatósága.

Telephon sz.: 287.

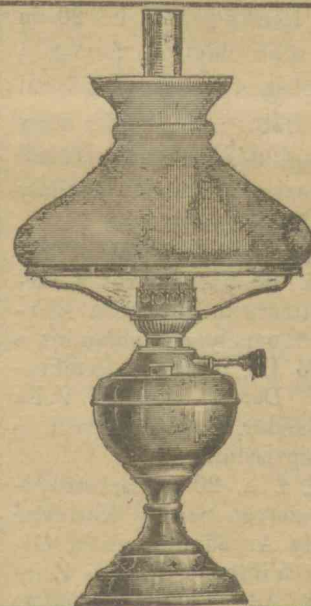
Telephon sz.: 287.

A Magyar fém- és lámpaáru-gyár részvénytársaság
Erdélyi raktára
KOLOZSVÁRT, HID-UTCZA 20. SZÁM ALATT
megnyílt.

Petroleum
l á m p á k

a legegyszerűbb
kiviteltől a leggazdagabbig.

Fém- és diszműtárgyak.

Hermann M.-féle szab.
villámlámpák,
a létező legjobb petroleum-
l á m p a.

Unicum lámpa
a legczélszerűbb használati lámpa.

Valódi KIRÁLY-OLAJ, a legjobb biztonsági petroleum.

Olcsó gyári árak, nagy választék, gondos kiszolgálás.

Telephon sz.: 287.

EZREDÉVES KIÁLLÍTÁS 1896.

DISZOKLEVÉL.

LEGMAGASABB KITÜNTETÉS.

Telephon sz.: 287.